

Yaşamak için zaman kalmıyor

VINCENT
VANGOGH

Ölüm değil beni korkutan !

Boş bir yaşamın ardından varacağım yer olması sıkıyor canımı.

Nedir ki? Kırk yıllar, elli yıllar, çok değil !...

Yedi yaşında başlarsın okula Sayma ondan öncesini...

**Sonra yıllar yılı gider gelirsin, kara tahtalı değirmene,
Zamanını öğütmek için...**

Yirmi iki civarı alırken diplomayı, tüketmişsiniz üçte birlik zamanını.

**Diploma yetmez !! İyi bir iş bul gel hele bakalım.!
Askerliğini de yap birde, sonra evlen bakalım...**

İşte bir on yıl daha uçuyor ansızın. Yaş oluyor otuz beş !!!

Gerçekten yarısı mıdır yolun ?!

Belki de yarısından da yakın, geriye bakma sakın !

**“Hele bir borçlarımızı ödeyelim, sonra daha iyi yaşarız,
Şimdilik biraz sabır” diyor karım Nazife !..**

“Hele bir başımızı sokacak yuva olsun da, gerisi kolay “ diyor...

Eee.. Bu da doğru hani... İşte böyle yitiyor hep on seneler, Eriyor buzlar misali.

Karım, çocuklarım, tek tük arkadaşlarım.. Ve. TV'deki haber spikeri !

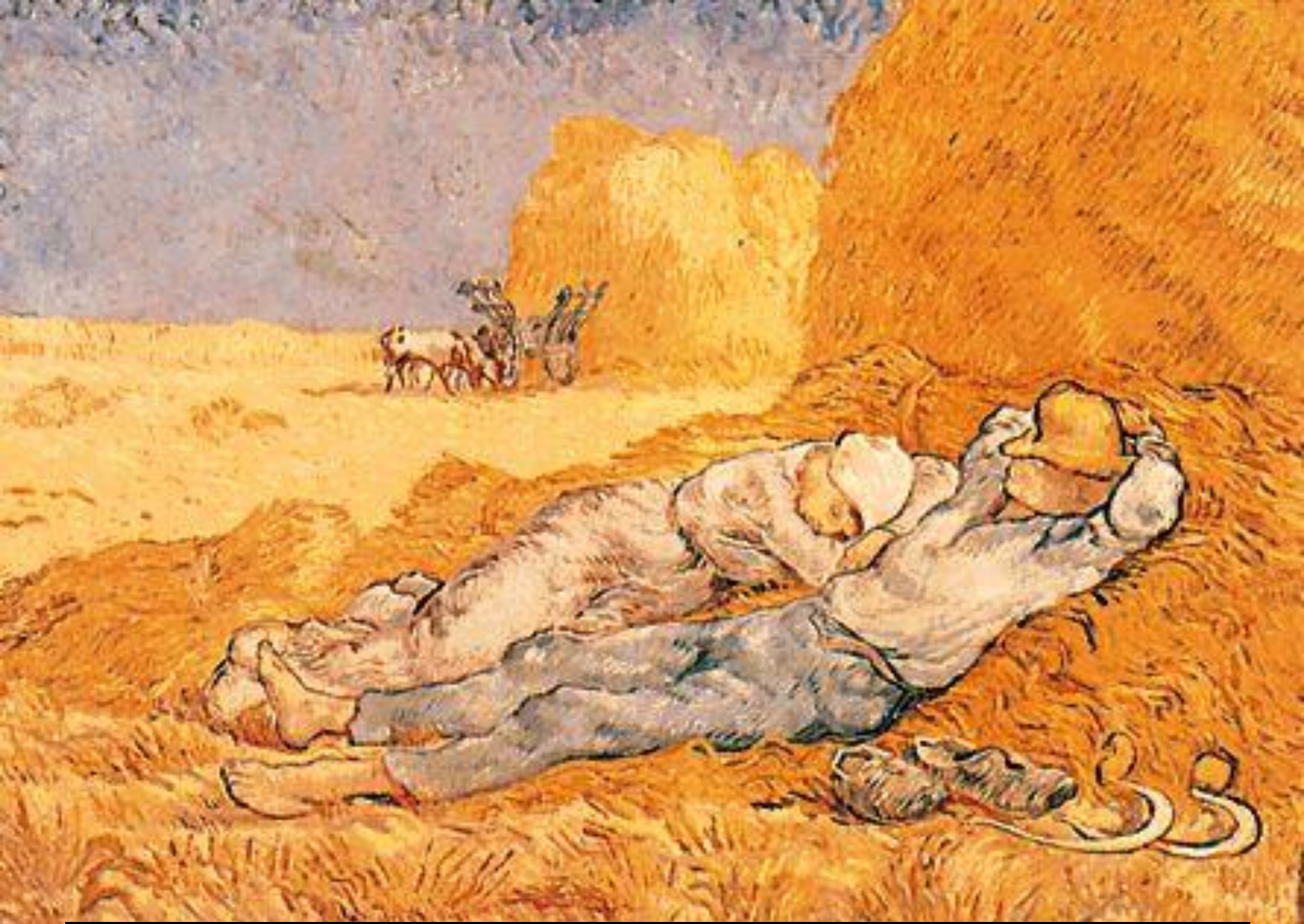

Bu kadar çevremdekiler.

Bunlara bakıyor yıllardır gözlerim...

Ellinci yaş günümü, kimse fark etmiyor bile...

Ufaklığın diploma töreni var. Ne biçim alış veriş bu ? Anlayamadım gitti.!

Yapmak istediğim bir çok şey, özlem kapısında yitti...

**Hırs ile mutfağa., ne varsa atıştırmak için,
sıcacık bir el tutuyor elimi “Perhiz yapmalısın artık !” diyor karım Nazife...**

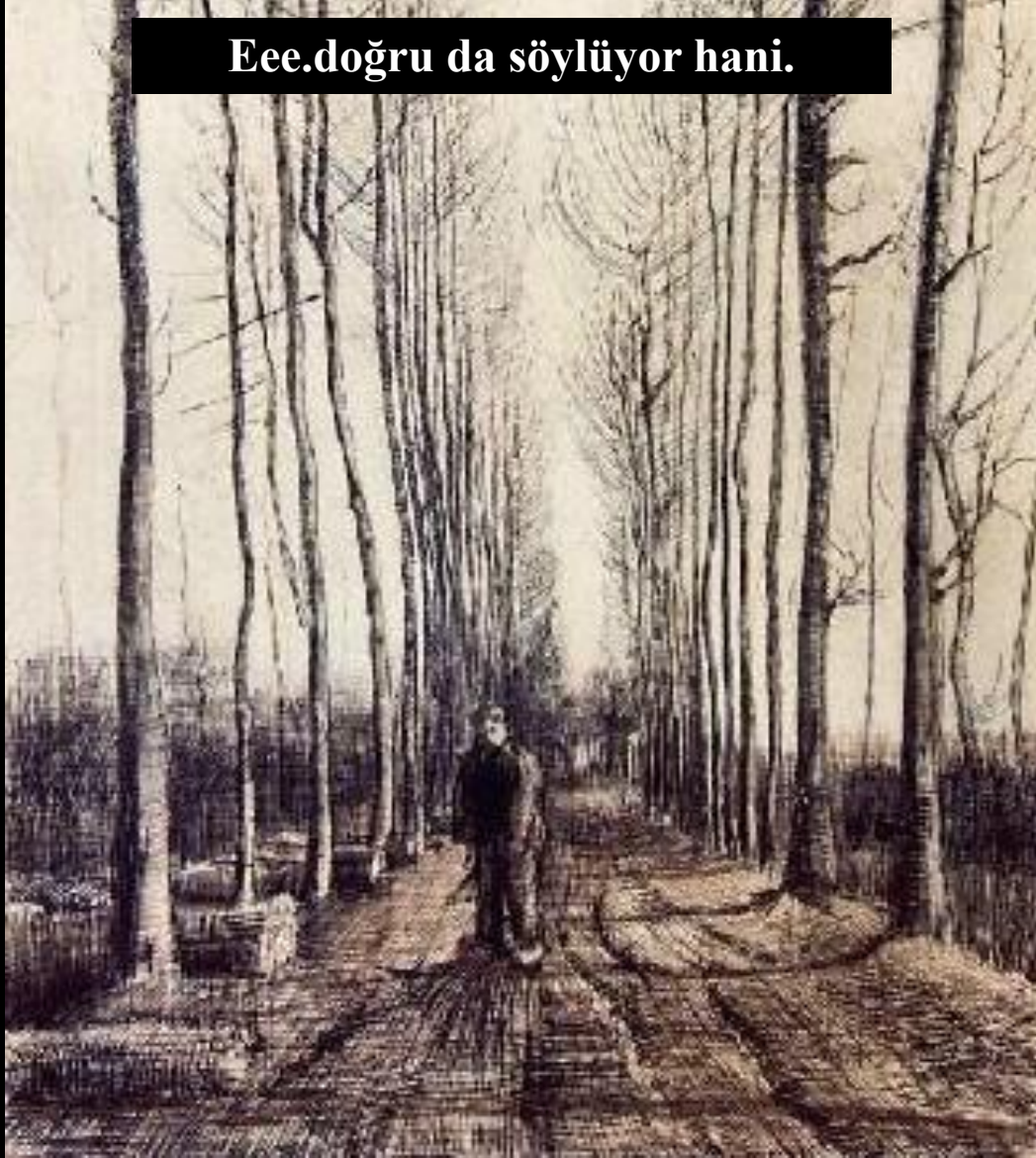
Eee..doğru da söylüyor hani.

Kalan on yılının birkaç yılı hastalıkla geçiyor. Gerisi de torunların peşinde..

Eee, “Ulan hani yaşayacaktık!!! “ diye bağıyorum.

“Sakin ol ! Tansiyonun yükselecek” diyor karım Nazife...

Eee.doğru da söylüyor hani.

Nedir yaşamın kısır döngüsü anlayamadım gitti.

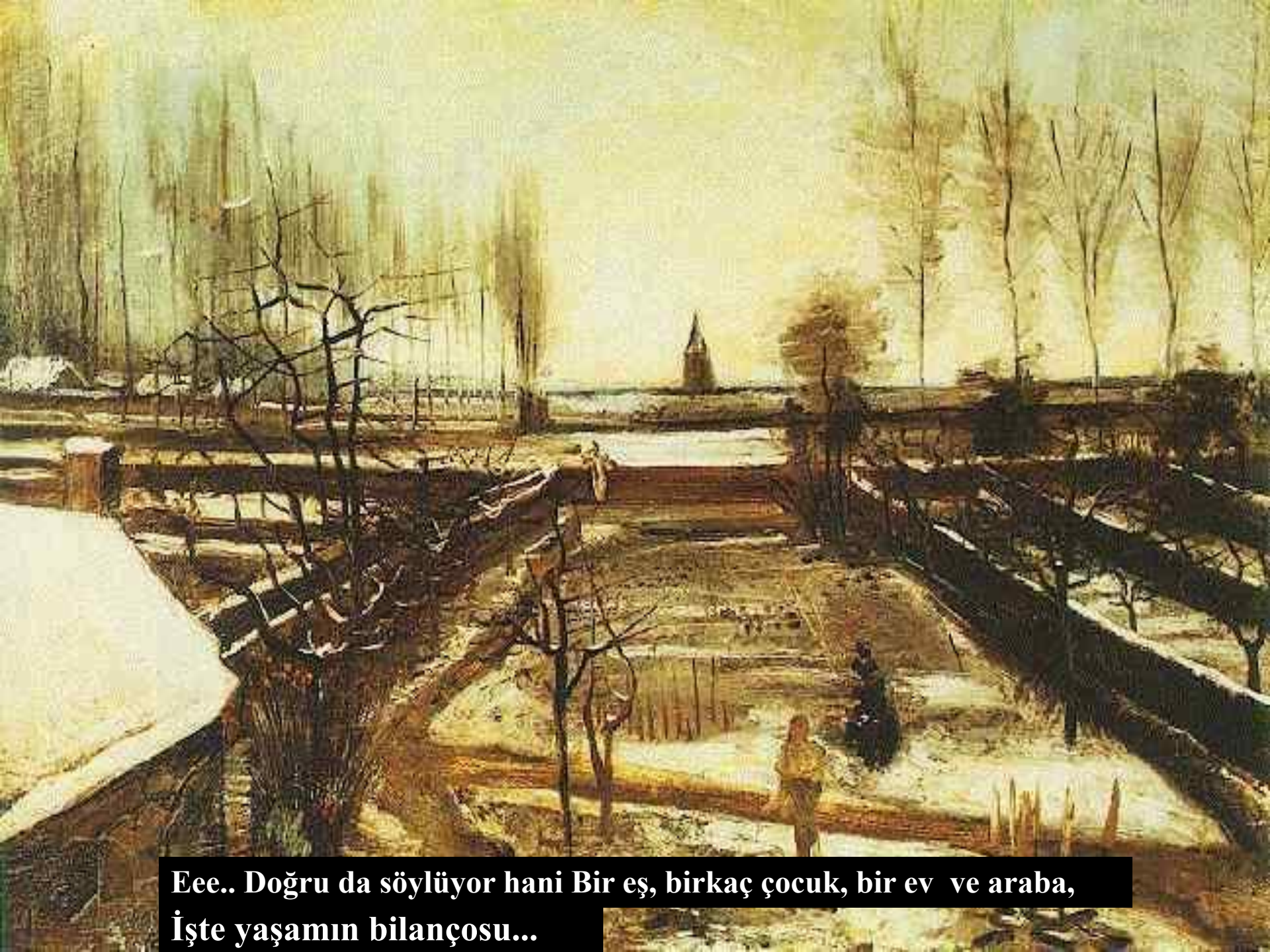

“İyi yaşadık, hoş yaşadık” diyor karım Nazife.

Patronların da pek severlerdi çok da çalışırdın hani.

Bak her şeyimiz var, büyüdü sayılır çocuklar da, daralacak ne derdin var?

Haydi neşelen artık...

**Eee.. Doğru da söylüyor hani Bir eř, birkaç ocuk, bir ev ve araba,
İşte yaşamın bilançosu...**

Hayır hayır ! Korkuyorum ölümden!!

Boşa geçen bir yaşamın ardından nasıl gidilir oraya?!

**Özgürce çizmeliydim yaşamımı zorda olsa,
özgürce ulaşmalıydım sona.**

Ter basıyor fırlıyorum yataktan.

“Dönüp durma” diyor, karım Nazife, yarı uykulu “Sıkıca örtün de uyu”

Tüketmek için bunca acele ettiğimiz takvim yapraklarına..

Onca hızla çevirdiğimiz akreplere yelkovanlara..

Şöyle bir uzaktan baktığımızda, ne hissediyorsunuz ?

**“Ne kadarı benim hayatım diye “ soruyor musunuz?
Ne kadarını başkaları yaşamış benim yerime..Ya da Ben başkalarının ?
“Aynadaki ne kadarı benim, ne kadarı oynadıklarım?..”**

**Sevgiyi koydum, kum saatinin dolu dizgin akıp giden kumlarının her bir zerresine.
Çünkü bir tek sevgi var elimizde; bunca yıldan damıtılıp gelen..
Yine bir tek o kalacak, yaşanacak yıllarımdan
geriye.. Ötesi yalan...**

VINCENT

VANGOGH

(1853-1890)

Música: Vincent (Acoustic)

Composição e performance por Don Mclean

SON